

precioses que, aprofitades amb visió i bon guiatge, podien haver donat resultats positius; jo, a vegades, he arribat a creure...

—La nostra generació, amic Cabruja —i permeteu-me que em compti encara en la vostra—, és el darrer pont que resta entre el record i l'esperança. El primer que devem fer és, no deixar que aquest pont s'enfondri, puix que el gorg serà tan ample i profund que no hi haurà vincle entre el passat i el futur, ni memòria del que fou la vera Catalunya renaixent el 1931. I el que faria que les noves generacions haguessin de tornar començar, com van fer els homes de la Renaixença, ballant sardanes i creant Pomells de Joventut, per a demanar, tan aviat com puguin fer-ho, ballant, ballant, la independència de Catalunya; llavors tornaran iniciar-se les garrotades i tornarem a tenir enfront els liberals espanyols i àdhuc els d'arreu del món —d'un món que no està per cap separatisme i que té greus problemes d'integració.

—Heu dit una gran veritat. Una veritat amarga, punyent, però amarada de realitat i de sentit, i en la qual molts homes de l'emigració farien bé de meditar-hi, i aprofitar-ne tota la bella idea que ella enclou... Siguem dignes —¿recordeu aquestes paraules?—, pel nostre exemple, dels nostres màrtirs i dels que pateixen fam i set de justícia, dels qui lluiten per la nostra civilització, de la victòria dels quals depèn l'esdevenidor de la nostra pàtria.

—Però, ja veieu com estan les coses, a l'exili: els uns no fan res, i els altres fan de Tartarí de Tarascó en congressos i conferències, amb títols més llargs que els rengles de llur assistència, on cadascú porta una representació fantasmal.

—Jo tinc confiança...

—Tan de bo poguem fer quelcom per a reprendre el to digne i encoratjador; atiar entre les cendres el caliu de la fe i renovar l'esperança. Cal que els poetes i els polítics es posin d'acord, cal que els polítics siguin un bon xic poetes (sense publicar versos, ço que seria molt perillós), i que els poetes comprenguin que els polítics, com diu bé el meu gran i enyorat amic Carles Riba amb paraules dignes d'ell, no podem somniar amb utopies... Són els grans ideals els que han d'orientar la política, però el polític no val més que per allò que valen les realitats que aprofita per a acostar-se als ideals.

—El que cal és que alguns dels nostres homes representatius, en els quals tenim posada la nostra fe i la nostra confiança —i en dir els nostres, us al·ludeixo també de passada a vós—, tornin a la seva vella trinxera de combat, iniciant un gran moviment, a l'exili i a l'interior, en una lluita popular i patriòtica per a l'alliberació de la nostra terra.

—Estigueu segur que joestic tan sencer com fa trenta anys, i que no defugiré cap responsabilitat ni cap avinentesa a fi de treballar per la llibertat de Catalunya i dels catalans —altrament, la llibertat per si sol de Catalunya no m'interessa, car per a mi l'Home és primel sempre; sense l'Home hom no coneixeria a Déu.

Agustí Cabruja

Cal que totes les nostres publicacions i que totes les nostres paraules exalting els militants i el poble a una acció que faci renéixer els nostres cors a l'esperança per la victòria final."

JOAN COLL

(Del Consell Directiu d'E. R. de C. de París, mort fa uns dies i la pèrdua del qual ha estat molt sentida entre els medis catalans de l'emigració).

UN CONFLICTE A ANDORRA

L'estiu passat, el President Vincent Auriol, que és també Co-príncep d'Andorra (l'altre és el Bisbe de la Seu d'Urgell), no pogué obtenir el permís dels Andorans per a instal·lar allí una nova Estació de Ràdio, necessitada per la xarxa francesa —segons digué. (Els Andorrans ja tenen la seva Ràdio).

El co-príncep francès respongué a la negativa imposant mil francs a cada turista que vulgui anar a Andorra, castigant les dos millors fonts d'ingressos legals: el turisme i la venda de segells. Mes ara, el President Auriol ha declarat que no reconeixia el Síndic d'Andorra, perquè no va convocar el Consell de les Valls (Parlament de 24 membres) per a què discutís la proposició de la nova Estació de Ràdio. Teòricament, molts andorrans no podran entrar a França, sense el segell del Veguer.

Ja fa mesos que Andorra es nega a comunicar-se amb el Co-príncep francès. La situació jurídica de Les Valls s'establí l'any 1278, quan foren sotmeses a la sobirania conjunta del Comte de Foix i del Bisbe d'Urgell. Amb el temps, els drets de la Casa de Foix van passar al Rei Enric IV, el Bearnès; finalment recaigueren en el President de França, que fou elevat a Príncep per tal d'igualar el Títol dels Bisbes de la Seu. Si la cosa continua, Andorra podria quedar sota l'única sobirania espanyola, i s'haurien de canviar els mapes d'Europa.

¿Qui és que fa el joc als Imperials de Franco? ¿Serà Andorra la gran conquesta del Caudillo?

El fet és que amb aquest tripijot Andorra podria perdre els seus privilegis. Andorra és un tros de terra catalana, on l'idioma català és oficial.

ELS GALLECS

El senyor Antoni Paz Sieira, delegat del Partit Gallec, persona aïmant i entusiasta de les coses catalanes, ens ha visitat a l'objecte de demanar-nos que l'indiquéssim un nom, entre els homes representatius d'E. R. de C., a fi de prendre part, com a conferenciant, en una de les emissions radiofòniques que tots els diumenges, organitzat pel Patronat de Cultura Gallega, tenen lloc, de 10 a 11 del matí a través de Radio Continental. Hi parlen rellevants personalitats espanyoles, mexicanes, franceses, etc.

El Partit Gallec —que és el que acabdillava el malaguanyat Castelao, i que comptava amb elements tan destacats com el seu Secretari General l'Alexandre Bóveda, afusellat per Franco— publica a Mèxic la revista "Saudade", el seu portantveu oficial.

LA TREVA DE L'OS

Quan s'estira damunt de les potes, com un home cansat,
oscil·lant, cada cop més aprop,
Quan s'aixeca damunt de les potes, tot brandant
com un home bestial.
Quan amaga amb un vel la malícia i l'astúcia
ajupida en els ulls de porcí.
Quan fa veure que cerca indulgència amb les urpes
com les mans en un prec.
Aquest és el temps de perill i d'alerta —el temps,
¡oh germans!, de la treva de l'Os.

per Rudyard Kipling
(Trad. de M. G.)